

ಗೊರೆಯತೋಡಗುವ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಪುಟಗಟ್ಟಲೇ ಬರೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಾಳೆಗಳಿಗಾಗಿ.

ಕೆಲವು ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಮೊಬೈಲುಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ವಾಟ್‌ಆಪ್‌ಫೋನ್‌ಫೋನ್‌ಬುಕ್‌, ಆ ಮೇಲು, ಈ ಮೇಲು ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕುರಿಯಂತೆ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಆಗಾಗ ತಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ನಾನುತ್ತಾ, ಹೈಗಳಿಗೆ ಅವರಿತವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೊಡುತ್ತಾ ಶುಪಂಚವನ್ನು ಮರೆತು ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಲ್ಲಿನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಿರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೊತೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ, ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಒಯ್ಯು ಓದುವ ರೂಢಿಯಿರುವ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರ ಅವಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರ ವಾಟ್‌ಆಪ್‌ಫೋನ್‌ಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಜಾಸಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾದರಂತೂ ಮುಗಿದೇ ಹೋಲಿಯತ್ತು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನರಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದೇನೇ ಎಂಬಂತೆ ಚಡವಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಅಂತಹವರು ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕನೆ ಮಾಡುವಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ನರಹಿಂಹನಂತೆ ಹೊರಡಿಯಿ ಒಳಗೂ ಅಲ್ಲದೇ, ಹೊರಗೂ ಅಲ್ಲದೇ ಹೊಸ್ತಿಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜಿರಾಫೆಯಂತೆ ಕತ್ತನ್ನು ಎವ್ವು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಪ್ಪುದ್ದ ಮಾಡಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಡಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಆಗುಹೋಗಿಗಳ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲಾಗಿದ್ದರೂ ನೆರೆಹೋರೆಯ, ತಮ್ಮದೇ ನೆರಳಭೇದನಂತಿರುವ ಇತರ ನರಹಿಂಹರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಕರ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣ್ಯತ್ವಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರಿಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಲು ಶ್ರೀತಿ. ಅವರನ್ನು ಕಂಡೊಡೆ ಸಣ್ಣಿಗೆ ಹಷ್ಮೋದಧ್ವರ ಮಾಡುವುದು ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಬಲು ಜೋರಿಯಿವ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರೇನಾದರೂ ಬಂದರೆಂದರೆ 'ಭೇ... ಭೇssss... ಅಯ್ಯೋಽ್ಯೋss!' ಎಂಬ ಕರುಣಾಜಾಸ ಉದ್ದಾರಗಳು ಅವರ ಕೊರಳ್ಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತವೆ.

ನಾನು ಈ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ದೂರ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾರ್ಥಾಪ್ಯೋನು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರ ಗೀಳಿನಿಂದ ನಾನು ವಂಚಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಒದುವ ಹುಚ್ಚು ಬಲವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದುವುದು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಹಲವಾರು ಮಕ್ಕಳ ಚರ್ಚಿಗಳನ್ನು. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಎಂದೂ ನನಗೆ ಮೇಲ್ಮೈಚಾರಕರೆಯನ್ನುವುದು ಹೊರೆಯೆಂದು ಅನ್ವಯಿಸಿಲ್ಲ. ಕುಚೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ನಾನದನ್ನು ಎಲ್ಲಿರ ಮೇರೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಟ್ಪುಕೊಂಡು, ಓಡಾಡಿ ಸುಸ್ತಾದಾಗ ಆಸ್ತಿನಾಗುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಚರ್ಚಿಯನ್ನು, ಅವರ ಹಾವಬಾವವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಂದಸ್ಯರದಲ್ಲಿ ಮಣಿಗುಟ್ಟಿವರೆ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಮನದ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂರನೇ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದೆದುರು ಮಾತ್ರ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗೊತ್ತಿರುವ ಜನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊರಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಥೇಟ್‌ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರಂತೆ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಟ ನೆಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪು ದಿನ ನೇನಪಾಗದಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಮಹಿಳೆ, ಚರ್ಚೆಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು, ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಉದ್ದುದ್ದನೆಯ ನಾಮವನ್ನೇ, ತಾಯಿತವನ್ನೇ, ಬಳ್ಳಿದ ಹಲವಾರು ದಾರಗಳನ್ನೇ ಮುಂಗೈಗೆ ಹಾವಿನಂತೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಗಸರ ಕೇಗಳನ್ನು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಳಿಗಳು ಅಲಂಕರಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪ್ರೇಂಡಾಶ್ಟಿಪ್‌ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳೇ, ರಾತ್ರಿಯೇ, ಕರಿಯ ಬಳ್ಳಿದ ಬಳುಕುವ